Venerūt mag̃ simul moyses et aaron et
cōgregauerūt cūctos filios israel semoes.
et ps fregit dicēs q̃ isrl̃ ierabāt. 4 israel
loq̃bantur. et m̃ simul nūtiabāt eidē. Hic
est cui q̃ rpē discipulos suos misit binos
sicē d̄ luce x°. Hmc est eadē q̃ spū sanctus
paulū et barnabā in opus q̃ ministerium
esset sufficētes solos. nō assumpsit ad o
ps suū. sed simul associatos. Segregā
te mihi saulem spū sanctus paulū. 4 barnabā in
opus q̃ adq̃ assumpsi eos. Act. xiii. Nūq̃ ter
collegū apl̃or qd̃ erat in ihrlm cū audis
set. qz irrepsit samaria ubi deus misit solū
petrū. 4 solū iohem quoz uterq; vir sc̃s
fuit. nō utq; sed insimul. Miserūt mag̃
petrū 4 iohem. Act viii. Ire nūq̃ refuat
solus enoch ul solus helyas ad venēdū
in fine mūdi qm̃ antixpm. et ad subue
mendū elias. Cōstat q̃ nō solus. sed isrl̃
venēt. sicut pz Apo. ij. Ire iosue non
vnū solū sz duos exploratores misit
in ira aduersariorz. Iosue ij. Ire nūq̃
thobias mittē voluit filiū suū ad ira
longinquā. cū socio p pecuia rehabē
da. Nōne deo ordināte datq̃ est ei āge
lus in socū in spē viri. Thob. v°. Unde
q̃ ministerium sint aliqui viri spiales. ul
ecia sapientes nūq̃ debēt soli ire vel
ambulare. ul soli stare vbiūq; decli
nāt. In cui figura in tabnaculo nō
erat vnus solus cherubin. sed duo versus
vnusquisq; se respicientes. Exodi xxv°. Ad
scendū aut q̃ tū q̃ferunt ad honestate.
nōd̃ q̃ dyabolus suadit uel procurat
suadere ad tēptandū de re honesta
solū q̃ associatū. sicut latro cui q̃ sua
dit peregrinū solū q̃ cū socio. Geneß
xxxix°. Accidit aūt ut die quadā ioseph
intrauerit domū. et opus q̃ ppria absq; ar
bitris faceret 4 illa scilicet vxor puti
phars dni sui apprehensa lascuia vesti
mēti eius dixit dormi mecū. Nūq̃ me
trix illa lasciuus dyaboli ipecisset cū
de turpitudine si socū secū habuisset
arbitrū. q̃ stat q̃ nō. Ire cū aliq̃s est
solus facilius cōsentit turpi tēptacōi.
q̃a multa sūt turpia q̃ nō dimittūt
ppē deū homēs. q̃ ppter homēs dmittūt.
Non ecē trū. dicit formicarius. Ob me vi
det tenebrie circūdāt me 4 pietas cooper
iūt me quē vereor. et ideo facilius cōsen
tit ptem. Non d̄ de quodā monacho
q̃ cū māsisset ūl āmis in claustro virgo
et innocens. ultiō āno mnsis solus pro
negociis abbatis sine socio monacho
mōrens tempiacōnē. 4 q̃sencies ām
sit virginitatē et eodē āno mortuus est.
Et si q̃ timuit aliq̃ cadere in ptem et ha
beat socū qui hoc adūtat festinat so
cius ad eius elevacōnē. Si aūt nesciat nec hō
mspirāte deo ipē ad cor recēdit meredū
et q̃stendo eis aurilio mitē resurgere.
Oz si solus fuerit nec hēat ad quē rec
ratū. uel qui manū ei porrigat diuq;
morat in pcō sicut qui cadit in luto.
nec hz adiutorē. Et ideo dicit ecē. Ve soli
quia si ceciderit nō hz sublevantē. Cū
igit sicut patet ex hijs sanctas ppsit ad
hoc. ne cito ato temptēt quib̃ de aliq̃
honestate. ul tēptatus nō ita facile
consenciat. ul cadens ocius resurgat.
q̃stat q̃ multū valet q̃tū ad illā pē
honestatis q̃ est declinare a malo. Ire
bonoz sociorū est se iuicē mature in do
nū sicut pegrini solent se iūgere i via
ul ad mane surgendū ul ad fortiter
ābulandū 4 similia. Exemplum de
augustino qui lēā vita q̃thonij dixit so
cio suo alipio. q̃ pat mi. q̃ est est hoc
qd audisti surgūt iudici et celū rapiūt
et nos cū doctrinis sis corde vbi versam.
carne 4 sanguē. Et pastores dicūt ad
invicē. Luce ij°. Transeamus usq; bethlee
et videamus hoc ābū qd̃ factū est. Item
cū oīs homo hēat defectus. vbi st duo
supplet vnus fregit defectū alti. sicut
aaron defectū moysi i loquēdo et ipse
moyses erat pro eo apud deū. Exo.
iiij. dicit dnus moysi ipē loquat pro te
ad ppl̃m. et erit os tuū. tu aūt eris
ei in hijs q̃ ad deū pinet. et sic i mul
tis alijs iuicē se iuuabāt. Ire dnus non
solū est i domo ubi duo uel tres sunt
q̃gregati i noie eius sed eadē i via isrl̃
ambulātibus se adiūgit. Luce xxiiij°.
Et ecce duo ex illis ibāt ipa die. 4 ppe

et frm̄ dā fabularēt et secū q̃rerēt. 4 ipē
appropiquans ibat cū illis. Ob aūt
dubitat q̃i dnus sit i illis cū quibus est
i adiutoriū omnis boni. Patet ex hijs
q̃ sanctus valet ad iniacōnē in bonū.
ad ꝓplementū boni p alti supplere o
nē ad habendū adiutoriū diuinū in
bonū. q̃ oia multū valēt ad ptē illam
honestatis q̃ in bono facēdo consistit.
Verū discipulos dni discurrētes per
mūdū nō solū decet honestus sed ādū
duas drias pdictas iustitie. sz decent e
os alia quedā ptinēcia ad honestatē.
quia ipa addit sup iustitiā. et e vnū
clarius opinionis qd̃ multū facit
ad pulchitudinē honestatis. Hap. iij.
O q̃ pulchra est casta gnātio cū cā
tate id est cū clare 4 liquide stat de
castitate. ita q̃ nulla suspicio
obfuscat. Ad hoc aūt facit multū so
cius cito eū mouēt suspicio
ita ābulantē uel meantē solutione q̃
ōtra associatū. Et ideo dicit hūdy ad
eugenū. Bonos iudicales habeas
qui vite 4 honestatis tue custodes sit
et testes. Aliud est stare digne hōre.
vū dns q̃ut de iudeis. Joh. viij. q̃ p
sum missū a pē nō honorabāt 4 vos
q̃ honorastis me. Maior aūt honoē
videt dignius qui vadit associatus sic
ōsueuerūt ire psone honorabiles. q̃
qui solus vadit sicut solent ire psone cō
tēptibiles. Aliud est rō credendi. Cum
enī vadit ad negocia dni si nō credat
ei i quo pficiet. Est igit talibus natū
rū ut habeāt p qd̃ credat eis. Hoc aūt
est societas. q̃a in ore duoz ul tū stat
omē ūbū q̃ath xviij. Cū igit societas
famulos dei faciat clare fame. et po
nat i statu digno hōre et faciat eis cū
q̃ oia sūt eis necāria cū alijs supdās.
bādicit eis. Qn̄ predictis simul ābu
late. cū aūt ii. Et debent pfessores re
gule beti augustini cauē ne i via uel
hospicijs se qualicūq; occasiōe diui
dant etiam ppē fructū aiāz. nisi pp
ieuitabilē necitatē. q̃a melius est eis
aliorz utilitatē negligere. q̃ cū dnp

no ꝓpno mādatū sue pfessiois pteire. Ire
Ire iessu hītu statu et i omnibus
moribz vitis michil fiat qd̃ cuiq̃
offendat aspectū. sz qd̃ vtam deceat
sānitatem. Quedam est honestas ex re
et intrinseca et irōnabili ut est hītu
et est magna. Quedā surgere ex re ex
trinseca sz rōnali ut est societas et her
maior. Quedā q̃ oritur ex re nitrinse
ca. et rōni ānexa. ut est disciplina i
actibus et hec est maxima. Tradiciis ū
mādatis cita duo pma ordiate. edit
hic mādatū cita tertiū. et primo in
iuiali. 2° i pticulari ubi dicit oculi
vū 2° Et notānd̃ q̃ secūm hugonem
de scō victore disciplina est gūsacio
honesta cui parū est malū nō facē
sed studet ecia i hijs q̃ agit p omnia
irreprehensibilis āpareē. Et ideo tra
dit hic mādatū gtinens duo scilicet
qd̃ cura hoc sit cauendū. ul quid a
gendū ubi dicit. Sz qd̃ vtam deceat
sānitatē. Et qua aliqui i ambulando.
aliqui i quiescendo. aliqui cita habitū
exteriorem. aliqui cita gestus ul mo
tus corpis intrinsecos talia fiunt a
quibusdam q̃ oculos multoz offen
dūt. ponit mādatū istud circa hec
quatuor. ut sic disciplināte se habeat
seruū dei i hijs omnibus et irreprehen
sibilis ut nullus i istoz quatuor ali
quo offendat aspectū dicēs. In incē
su statu hītu et in omnibus moribus
hoc est gestibus ꝛc. De disciplina i am
bulando. Capl̃m xxxi.
Ntēad̃ q̃ cita incessū multa solēt irrep
hensibilia repiri. Sūt enī quidam
qui nimis festine iceduī mtīm ut ē
dū pcipient scipos. Ist sūt similes
ceū viro sagittinario de q̃ ij. Re. ix.
pceps enī gradit. hoc aūt non est
sine offensa videncium. Pueri. xix°.
Cum festinat est pedibus offendit nō
solū se interidū cadendo. sz oculos in
tuencium maxīē si sit vir religiosus
sic pceps. Alij sūt qui ita lente ice
dūt et pedetēntim sicut solēt icedere
qui nuant pedes. Quid aūt mirum